

iesc în sărăcie sau poate nu au părinți, de aceea spun eu că cea mai importantă minune este copilăria.

Prin urmare, iubiți copii, nu mai stați în fața monitoarelor luminoase ale calculatorului să vă jucați. Calculatorul nu este prietenul vostru. Dacă nu-l folosiți rațional, el mănâncă din timpul și din energia copilăriei voastre. Ieșiți afară, profitați de frumusețea copilăriei!...

Dragi copii, aceasta este minunea voastră... Să nu o treceți cu vederea!

Un simplu copil

ÎNTÂLNIREA CU HRISTOS

Minunile sunt fapte, fenomene neobișnuite, săvârșite de Dumnezeu. Am învățat la ora de Religie că Iisus Hristos a săvârșit minuni cât a fost pe pământ, dar noi știm că El săvârșește minuni în viața fiecăruia.

Ne aflam anul trecut în postul Sfințelor Paști. Eu știam de la mama - care poate nu întâmplător este și profesoara mea de Religie - că a doua zi vom merge cu clasa la Sfânta Biserică să primim Sfintele Taine. Seara ne-am spus rugăciunile, după care am alunecat ușor cu Moș Ene spre meleagurile viselor. În casă era bine și cald, căci soba te îmbia să călătorești spre lumea viselor. Nu îmi amintesc să fi întâlnit pe cineva în această lume, iar călătoria mi s-a părut extrem de scurtă, auzind-o pe mama care deschidea fereastra. Era încă întuneric afară, iar aerul rece m-a făcut să mă trezesc brusc. Ce se întâmplase? Nu știu ce minune a făcut-o pe mama să se trezească și să observe că în pe-

rețele de lângă sobă ardea o lumină. De fapt, ardea calea de acces spre horn. Părinții mei au stins repede focul, dar în cameră era un fum înecăcios.

Dumnezeu a știut că noi, împreună cu clasa trebuia să ne ducem la Biserică. El a înlăturat „obstacolul” care ne putea opri întâlnirea cu Hristos.

Dumnezeu este mare și El îi ocrotește pe copiii Lui.

Alma C. Ș., 11 ani, Dej

Ziceau părinții: „De ți se va întâmpla ispita în locul în care locuiești, să nu lași locul în vremea ispitei! Iar de nu, oriunde vei merge, vei afla înaintea ta lucrul de care fugi. Ci rabdă până va trece ispita, ca fără sminteală să se facă ducerea ta și în vremea păcii să nu pricinuiască despărțirea ta vreo mâhnire la cei ce locuiesc în locul acela”.

Patericul egiptean, cap. XXI, 4

SFÂNTUL DIN CĂRUȚA CU CAI DE FOC

Adeșea mă încercă un dor imens de zilele însorite, în care iarba reavănă se leagăna în adierea vântului peste gleznelor mele firave. Nu aveam mai mult de patru-cinci anișori, pe când, liberă ca pasărea cerului alergam pe ulița unui sat de munte, spre casa bunicii.

Aud și acum scârțâind porțița de lemn pe care intram în universul meu magic. Mirosul florilor de rug de lângă casă îmi umple și acum sufletul de bucurie. Poala bunicii mele era cel mai cald leagăn în care îmi puteam găsi liniștea în zilele ploioase de vară, când forțele cele dezlănțuite ale cerului înnegrit își porneau războiul în tunete și fulgere. Pădurea la poalele căreia ne aflam vuia îngrozitor, însă glasul cald al persoanei ce mă ocrotea țesea parcă o perdea protectoare, prin care nimeni și nimic nu-mi putea face vreun rău.

Povestea Sfântului Ilie care cutreieră văzduhul în cele patru vânturi în carul său de foc,

pocnind adesea cu biciul caii nărăvași îmi fascina auzul. Astfel, urmăream cu atenție sporită întregul proces al furtunilor de vară, urmând ca atunci când norii se împrăștiau, iar soarele își făcea loc cu greu printre întunecatele stihii, să alerg la icoana Sfântului de pe peretele din tinda casei pentru a mă asigura că „Sfântul din căruța cu cai de foc” s-a întors acasă. Abia atunci mă desprindeam liniștită de poala protectoare a persoanei ce făcea prin cuvintele ei să se nască adevărate spectacole pe marele ecran al imaginației mele.

Într-una din zile însă, când mă aflam alături de colegii mei la școală, Sfântul ce era în icoana din tinda casei a invitat-o și pe bunica mea pentru a vedea, de acolo, de sus, întregul spectacol al universului. El s-a întors la vremea potrivită în icoană, însă fascinat peste măsură, a mai rămas o vreme pe norii cerului, căci se pare că de acolo totul se vede mai frumos.

De atunci am luat icoana cu mine, căci poate într-o altă expediție voi beneficia și eu de un traseu magic... spre ceruri.

Ionela N., 12 ani, Reghin

Văzând starețul și duhovnicii râvna lui pentru Hristos, la 8 aprilie 1936, în Miercurea Mare a Sfintelor Patimi, când Domnul a fost vândut pentru noi, rasoforul Ilie Iacob a fost tuns în cinul monahal împreună cu alți zece frați, primind numele Sfântului Ioan Botezătorul.

Amândoi marii proroci, Ilie și Ioan, începători ai vieții pustnicești din Vechiul și Noul Testament, aveau să-i fie dascăli, părinți și rugători ai nevoinței lui călugărești. Amândoi îl îndemneau să le urmeze viața, postul, rugăciunea și fecioria și îi aminteau de Țara Sfântă și de marii sihaștri de pe Valea Iordanului. Sfântul Ilie Tesviteanul îi dădea râvna pentru mărturisirea dreptei credințe și îl îndemna spre urcușul duhovnicesc al Carmelului și Sinaiului, iar Sfântul Ioan Botezătorul îl chema spre mănăstirile din Țara Sfântă și-l sfătuia să îndemne pe toți la pocăință și să mustre cu îndrăzneală păcatul. Aceasta a făcut-o în toată viața sa prin frumoasele sale versuri și cuvinte de învățătură ce ni le-a lăsat până astăzi.

Patericul românesc, Sfântul Ioan Iacob Hozevitul

FRATELE MEU – MINUNEA MEA

Fra o noapte senină și înstelată. Pe atunci aveam șase ani. Eram în dormitor și îmi făceam rugăciunea de seară. De aceea pleoapele mi s-au închis cu greu la gândul unui frățior. Îmi doream așa de mult...

M-am trezit îngrozită din cauza unui coșmar. La geam era un înger cu aripi albe și pufoase, cu fața bălaie și zâmbăreață. Mi-a pus mâna pe frunte spunându-mi să nu-mi fac griji, căci a fost doar un vis.

– Am venit aici să-ți spun că vei avea un frate peste câteva luni, micuț și sănătos!

Pe fața mea s-a schițat un zâmbet simplu și ușurat. I-am mulțumit mult pentru această veste minunată. Apoi a plecat zburând lin deasupra orașului adormit.

Timpul s-a scurs ca un vis. Două luni au trecut și mama ne-a dat vestea: „Am rămas însărcinată. Bianca, vei avea o surioară sau un frățior!”. După puțin timp am aflat că e băiețel.

În casă au răsunat țipete de bucurie. Am dat petrecere cu vecinii, rudele, cu pisicile... Ce zi binecuvântată!

S-a născut frățiorul meu după câteva luni lungi de grea așteptare. Am mers la spitalul unde mulți copii s-au născut sănătoși și frumoși. Mama a venit luminată la față de un zâmbet cald, ținând în brațe un boț de copil, cu păr galben ca de grâu, năsuc mic și ochi veseli. „Furnicuța aceea e fratele meu! Ce o să mă mai joc cu el! A avut dreptate îngerul!”.

Seara la culcare i-am mulțumit Maicii Domnului și lui Iisus pentru rugăciunile ascultate, iar îngerului păzitor pentru vestea minunată.

Suntem o familie fericită și binecuvântată cu noul membru, fratele meu, Adrian Paul, minunea din viața mea. Te iubesc, frățiorul meu scump!

Bianca P., 11 ani, Năvodari, Constanța

Trecând odată avva Macarie cu frații prin Egipt a auzit un copil zicând mamei sale: „Mamă,

*un bogat mă iubește și eu îl urăsc și un sărac mă urăște și eu îl iubesc". Auzind avva Macarie, s-a mirat. Și i-au zis lui frații: „Ce este vorba aceas-
ta părinte, că te-ai mirat?”. Și le-a zis lor bătrâ-
nul: „Cu adevărat, Domnul nostru este bogat și
ne iubește pe noi și nu voim să-L ascultăm. Iar
vrăjmașul nostru, diavolul este sărac și ne urăște
și iubim necurăția lui”.*

*Patericul egiptean,
Sfântul Macarie cel Mare*

MAICA DOMNULUI – MAMA MEA ȘI A TUTUROR

Vacanța de vară. Totul era minunat! Toată vara eram alături de părinții mei cei dragi. Într-o seară am stat mai mult de vorbă cu ei, apoi ne-am odihnit.

Părinții mei erau minunați. Aveam deplină încredere în ei. Și ei în mine. Știam că, dacă îi i-am aproape de mine, nimic rău nu mi se poate întâmpla.

Dar, când m-am trezit dimineața, fratele meu... mi-a dat teribila veste că mama a murit.

Nu mai știam ce e cu mine. Simțeam că nu mai pot trăi fără omul cel mai important din viața mea, persoana care m-a purtat în pântec și a avut grijă de mine, deoarece eram copilul ei.

Din acel moment nu mai aveam încredere în nimeni și nici măcar în mine. Toți mă încurajau și îmi spuneau că totul va fi bine. Eu nu știam ce să mai cred. Îmi aduceam aminte de